

under Justitsministeriet, og det forekommer mig, at det er en saare praktisk Løsning, der er funden her. Naar en Mand bliver stoppet, kan det jo ikke hjælpe ham, at han kan komme for en Kassationskommission, han risikerer meget let, at hans Skib sejler fra ham i Mellemtiden, og saa mister han sin Hyre. Naar han derimod kunde melde sig paa Vagtskibet og blive undersøgt af Overskibslægen og Chefen, saa kan han gøre det hele af i Kjøbenhavn med det samme. Den Undersøgelse, der som almindelig Regel finder Sted, foretages jo ogsaa om Bord af Overskibslægen, saa man skulde dog tro, at den ogsaa i Undtagelsestilfældene maatte kunne være tilstrækkelig. Desuden behøver denne Lov ikke at ophæve den Bestemmelse, at Folk andre Steder kunne melde sig hos de der-værende Kassationskommissioner, men den gælder altsaa for Kjøbenhavns Vedkommende. Det er nu oplyst, at der var 760 stoppede Søfolk sidste Aar. Hvor mange af disse Folk der er blevet kasseret, ved jeg ikke, og heller ikke, hvor vidt den højtærede Marineminister ved det. Men det er jo saaledes, at der er et meget stort Antal Søfolk, som udmærket godt kunne gøre Tjeneste i Koffardifart, skønt de ikke egne sig til Orlogstjeneste. For disse Folk er det en kedelig Sag at blive stoppede, idet de derved risikere at maatte gaa en 3—4 Uger, hvorlænge det nu er, for saa, naar de endelig komme paa Session om Bord paa Vagtskibene, at blive kasserede. Saa have de været stoppede til ingen Nytte. Det er jo saaledes med det store Flertal af dem, der blive stoppede her i Kjøbenhavn, at hvis der samme Dag, de bleve stoppede, blev sagt til dem fra Autoriteternes Side: I kunne gaa om Bord i Vagtskibet og blive undersøgte, vilde de ikke risikere sligt, idet de, hvis de viste sig ubrugelige til Krigstjeneste, straks kunde gaa om Bord i deres Skib og sejle videre. Jeg tror, at det er et ret stort Antal af de 760, som bleve stoppede, der senere ville findes ubrugelige. Jeg tør ikke nævne noget bestemt Tal, men det er maaske over 100, som senere hen ikke blive indkaldte paa Grund af større eller mindre Legemsfejl. Hvad Slutningen af Forslaget angaar, kan det jo gerne være, at der kan findes en heldigere Maade at anbringe disse Folk paa, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Trolle: Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg tillade mig at udtale, at

der ikke findes nogen som helst Forbindelse mellem dette Lovforslag og de Udtalelser, som det ærede Medlem her anførte have fundet Sted i Finansudvalget angaaende denne Sag. Det har ikke været Forslagsstillerne bekendt, at denne Sag har været rejst i Finansudvalget, før vi fremkom med dette Lovforslag. Jeg skal ligesom den ærede foregaaende Taler (Rørdam) udtale en Tak til de højtærede Ministre for, at de have stillet sig i alt Fald i Hovedsagen velvillig til Forslaget, og jeg tror ogsaa nok, det ved gensidig Imødekommen vil kunne lykkes at faa fastslaaet noget, som virkelig er til Sømandsstandens Gavn, uden at det vil for Statskassen faa stor økonomisk Rækkevidde. Jeg skal erkende og anerkende, at Autoriteterne gøre det bedst mulige for at skaffe stoppede Sømands Arbejde paa Værftet, men Forslagsstillerne mene, at de bør have et Krav paa at faa enten dette Arbejde eller en Anvisning paa Kvarter, naar Arbejde ikke kan anvises, og jeg mener ogsaa, at Lovforslaget maa kunne formuleres saaledes. Jeg skal indrømme, at det kan have sine Vanskeligheder at sammenblande civile og militære Elementer paa et Kaserneskip, og at det lige over for et saa ringe Antal, som den højtærede Marineminister mente, her kunde være Tale om, ikke godt kunde forsvares at lægge et særligt Kaserneskip ud. Men jeg mener heller ikke, der var noget i Vejen for, naar man ikke kunde anvise dem Arbejde, saa i hvert Fald at anvise dem Kvarter. Der findes her i Byen, ganske vist under ret beskedne Former, et Sømandshjem. Sømandsforeningen blev stiftet 1856 af Matros Peter Funck; den har et Fond til Oprettelse af Sømandsboliger, og derunder ligger et Logishus paa 30 Senge for Søfolk, der ikke have hjemme her i Byen. Det er ganske vist ikke meget, men man kunde jo tænke sig, at Staten kunde understøtte en saadan Forening, som har til Formaal at give Søfolk, der ikke høre hjemme her i Byen, Logis under saadanne Forhold, og derved afhjælpe den Trang, som vi ville imødekomme for de Søfolk, der blive stoppede her i Byen, idet de jo ere uden Hjem og Tilhold og saaledes ere udsatte for mangehaande Fristelser og Farer. Naar man berøver dem Adgang til at erhverve deres Brød paa den Maade, de ere opdragte til, har man ogsaa, forekommer det mig, en Forpligtelse til at sørge for dem i den Tid, der forløber fra Stoppetiden og til den egentlige Værnepligt skal aftjenes. Det var jo ikke utænkeligt, at den højtærede Ma-